



ת"ד 2481/12/17 - מדינת ישראל נגד רני-מאיר קאליכמן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2481-12-17 מדינת ישראל נ' קאליכמן
תיק חיצוני: 439406/2017

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רני-מאיר קאליכמן

הכרעת דין

הנני מזכה את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 27/9/17 בסמוך לשעה 11:00 נהג הנאשם במכונית מסוג ניסאן מ.ר. 1177314 ברחוב נחום שבעיר נתניה.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם לא נתן תשומת לב מספקת לדרך וסטה ימינה מנתיב נסיעתו וגרם לתאונת דרכים, בכך שפגע בחומת מבנה שבצד הכביש.

כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם בגופו והרכב המעורב ניזוק.

להלן הוראות החיקוק בהם מואשם הנאשם:

- נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 [2429].
- התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 [2425]

הנאשם כפר באחריותו לתאונה והודה בעובדות כתב האישום וטען כי נסע במהירות של 30 קמ"ש, באותו הרגע הייתה תקלה ברכב ולא יכול היה להשתלט עליו.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העיד ע"ת 2 סעדה גבריאל, בוחן תנועה, באמצעותו הוגשו המסמכים הבאים:

עמוד 1



הודעה תחת אזהרה של הנאשם מיום 2/10/17 - ת/1 וסקיצה שערך - ת/2.

בחקירתו הנגדית, סיפר כי הוא גבה את העדות מהנאשם ולא הוא בדק את הרכב. ציין כי לפי גרסת הנאשם, הפגיעה ברכב ושהתאונה קרתה בעיקול שמאלה, סביר להניח שהנאשם נסע במהירות בלתי סבירה.

הוגשו תעודות רפואיות - ת/3

פרשת ההגנה

בעדותו לפני סיפר כי ביום 27.9.17 נהג מתחנת הדלק בנתניה לתוך העיר עצמה, נסע במהירות של בין

30 - 40 קמ"ש ונסע בצורה זהירה. כשנכנס לעיר נתניה, במקום לפנות ימינה פנה שמאלה, ביצע פניית פרסה וחזר למקום שהיה צריך לנסוע. במהלך הנסיעה בעיקול שמאלה בכביש הרכב החל להשתעל ו"לקפוץ". על הכביש היה מפוזר חול יבש, לחץ על דוושת הבלם שהייתה קשה לדבריו ולא הצליח לבלום את הרכב. ההגה נעשה מאוד קשה והתחיל לצאת עשן מהרכב וכשהוא בא לפנות שמאלה הרכב המשיך ישר. סיפר כי פונה לביה"ח ושוחרר עוד באותו היום.

עוד מסר בחקירתו הנגדית כי במהלך נסיעתו, לא היה לרכב שום בעיה, היה תקין לפני התאונה ואמר **"אני לא מאשים אף אחד הרכב היה תקין..."** (עמוד 12 שורה 20) וכן, **"בזמן שאני נוסע הרכב היה**

תקין" (עמוד 12 שורה 28).

כמו כן, מסר כי לרכב היו בעבר תקלות מסוג זה.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב, בזמן, במקום, בקרות התאונה ובתוצאותיה, כמו כן, אין מחלוקת שהנאשם איבד שליטה ברכב מצד הנאשם כפי שהעיד לפני, **"איבדתי שליטה כי הרכב נכבה בזמן הנסיעה, כן איבדתי שליטה"** (עמוד 13 שורה 1)

עם זאת, הנאשם כופר באחריות לתאונה.

לאחר ששמעתי את עד התביעה והנאשם, התרשמתי מהופעתם לפני ובחנתי את כל החומר שהוגש על ידי הצדדים, התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואנמק:

אכן, אין מחלוקת לגבי אופן קרות התאונה ושסטייה מנתיב נסיעתו של הנאשם אשר גרמה לתאונה מהווה לכאורה, לכל



הפחות נהיגה בחוסר זהירות. יחד עם זאת, הנאשם טען לאורך כל הדרך שהתאונה קרתה עקב תקלה ברכב שגרמה לו לאיבוד שליטה, כך טען בהודעתו במשטרה וגם בעדותו לפני.

לא הובא בפני כל התייחסות מטעם התביעה שטענתו של הנאשם לגבי התקלה ברכב נבדקה על ידי התביעה.

הנאשם טען, כי לרכב היו תקלות חוזרות של כיבוי פתאומי של מנוע הרכב, כפי שעולה ממסמך של בעל המוסך המטפל ברכבו של הנאשם, מר חדיגה ראיד אחמד. אולם, לא הביא את בעל המוסך להעיד ובחר שלא לדחות את הדיון על מנת להביא עד מטעמו ולסיים את הגנתו ביום הדיון.

בכל אופן, היה על התביעה לבדוק את טענתו של הנאשם או לכל הפחות לבדוק את הרכב, בשים לב לכך שהנאשם בחקירתו במשטרה ציין כי **"השומר של המתנס הזמין את האמבולנס ומשטרה" (ת/1 עמ' 2 ש' 7-8).**

ע/2 הגיע למסקנה כי הנאשם נהג במהירות בלתי סבירה.

הבוחן **ע/2** סבר, כי לפי הנזק ברכב ושהתאונה קרתה בעיקול, יש להניח שהנאשם נסע במהירות בלתי סבירה (עמ' 9 ש' 23) אולם לא הובאה בפני כל חוות דעת, חישוב או מסקנה מבוססת, מה היא המהירות הסבירה המקסימלית למניעת תאונה בעיקול, בשים לב שהנאשם טוען **"נסעתי במהירות בין 30 - 40 קמ"ש המותרת בחוק, נסעתי בצורה זהירה יתר"** (עמ' 11 שורות 23-24).

מכל הנתונים הנ"ל, לא ניתן לקבוע באופן וודאי כי התאונה קרתה בשל חוסר זהירות או מהירות בלתי סבירה.

לאור האמור לעיל, המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בחוסר זהירות, ובמהירות בלתי סבירה, על כן מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, בהעדר הצדדים.